

30 ΙΟΥΛΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Σιλουανού τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α' αἰ.).

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν Η'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϥ Γα ϕ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

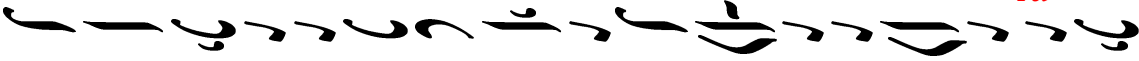
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λουις κη ρυτ
 Γα

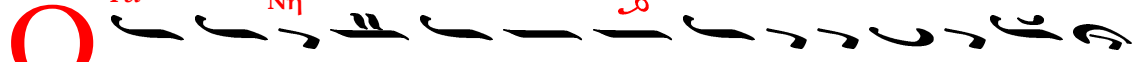

 τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 Γα

 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω ς της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους
 Γα

 ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε ^{Νη} εκ λακ
 Γα

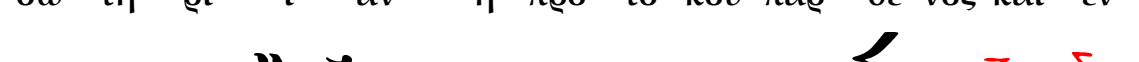
 κου και βυ θου πται σμα των α να γα γε ^{Νη} συ γαρ τους υ
 Πα

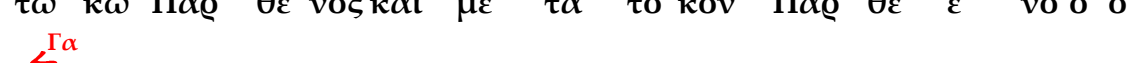
 πευ θου νους τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την
 Νη

 σω τη ρι ι αν ^Μ η προ το κου παρ θε νος και εν
 Νη

 τω κω Παρ θε νος και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ο
 Χ

 ος ^{Γα}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα φ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
 Γα

 σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ^{Γα} ως Βα σι
 Νη

λε α υ πνουουντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον

και Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον

γυ ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι

ος πα ρε χωντω κοσμωτο με γα ε ε λε ε ος

Δόξα.

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας

τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η

φο ο ρω ε γερ σει σου α να στη σας Χρι στε ε ο

Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ον σταυρω θε εν τα υ περ η μων και α να σταν

τα Χρι στο ον τον Θε ον και κα θε λον τα του θα να του

το κρα α τος α παυστωςι κε τευ ε Θε ο το ο κε

Παρ θε νε ι να σωση τας ψυ χα ας η η μων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ε σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ

τα φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ ρων κε

κλεισμε ενωντοισμαθηταις επεστησηπαντων
αναστασις πνευμαευθεσδι αυτων εγκαινιιζωνη
μιν κατατομεγασουεελεεος

Δόξα.

Επιτομνημαεδραμονγυναιαικεςμετα
δακρυωνμυραφερουσαι καιστρατιωτωνφυλα
σσοντωνσετοντωνολωνβασιλεαελεγονπρος
εαυταςτιςαποκυλισειημιντονλιλιθον
ανεστηομεγαληςβουληςΑγγελοςπατησαστον
θανατον παντοδυναμεΚυριεδοοξαα
σοι

Και νυν. Θεοτοχίον.

ΧαιρεκεχαριτωμενηθεοτοκεΠαρθε
ενελιμηνκαιπροστασιιατουγενουστωναν
θρωπων εκσουγαρ εσαρκωθηολυτρωτης
τουκοοσμουμνηγαρυπααρχειειςΜητηρκαιΠαρ
θεενος αειευλογημενηκαιδεδοξαμε

ε νη πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω ε ι ρη νην δω ρη σα
σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τσ θα να α
τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξά νε εστη τῶ μνη μα α τος ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σῶ ^{u q}

Λι ανρω ἰ μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σῶ θρη νο λο γῶσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νῶ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στασιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σῶ ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θῶ σαι προς το μνη η μα σῶ Σω τερ ^{u q} εν η χῶ ρν

το Α γγε ε λῶ προς αυ τα σφθε γγο με ε νῶ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξά νε εστη τῶ μνη η μα α τος ^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^u₉

Προσκυνῶμεν Πατέρα και τον τῶν
Υιόν τε και το Αγιόν Πνευμα ^u₉ την αγιαν
αντριαν εν μια τη ουσια συν τοις
Σεραφειμ κραζοντες το Αγιος Αγιος ^u₉
γιος κυριε ^u₉

Και νυν και αι καιεις των αιωνων
αιωνων ^u₉ μην

Ζωοδοτην τε κῶσα ελυτρωσω Παρ
θεε νε τον Αδαμα μαρτιας ^u₉ χαρμονη ην δε
τη Ευααντιλυπης παρεσχες ρευσαντα
ζωης ^{ν'}₂₂ ιθυνε προς ταυτην δε ^u₉ ο εκ σαρκωθεις
Θεος και ανθρωπος ^u₉

Αλληλῆα Αλληλῆα ^{ν'}₂₂ Αλληλῆ
ῆαδοοξα σοι ο Θεος ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ₂₂ A λλη
λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^ϣ Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α'.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο
πα θει ει ας ^ϣ ₂₂

E ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεις νη στει ας
με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα
τα ^Δ ₂₂ α ει ζω ο τρο φι α ας ^ϣ ₂₂

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^ϣ ₂₂ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην ^ϣ ₂₂

A γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι
σμα α των εξ ου σο φι α συ νε σις φο βο σαυ τω
αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος

Ἀντίφωνον Β'

E αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κοντον
της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α
ξις ου λο ο γος τε λει ει ται

T ου καρπου ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα
το κι νη η τως α να βλα στουσι πα τρω α δογμα τα
υι ο θε σι ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ^Δ ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ουν ται δο ξη α κη
ρα α τω ²²

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω Χρι στω ω ποι με να αρ χα ²²

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ²² Και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην ²²

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα των πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ²² ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ ²²

Προχείμενον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ει ρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος ²²

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

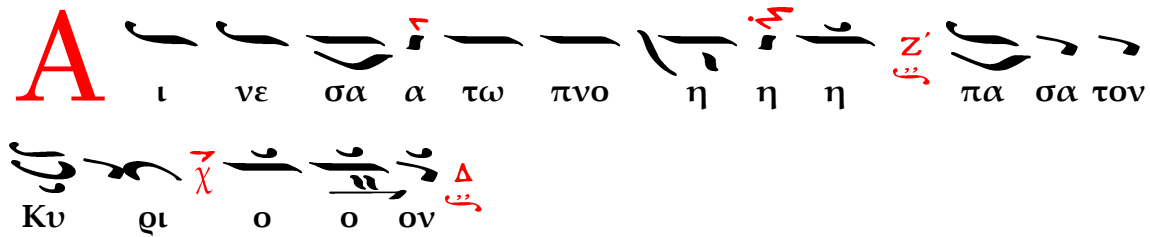
Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Η'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι εὔρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ

οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μου ε λε η στον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

I δού γὰρ ἀληθεύαν ἡ γὰ ἀπήσαστά ἀδελὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας ἔδηλωσάς μοι.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ς

I δὲ γὰρ ἀληθεύαν ἡ γὰ ἀπήσαστά ἀδελὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας ἔδηλωσάς μοι οἱ οἱ οἱ ὄρχορός.

Eἰς πολλὰ ἔτη δεσποῦντα χ ς

Pάντι ἐμὲ ὑσώπω καὶ καθάρισθη ἡ σωμαί πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι.

Aκούτι ἐμοὶ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

σου νηνα γαλλι ασονται ο στεα τε τα πεινω με

να

Aπο ζρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη και πασαστας ανομι ας μη εξαλει

ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθες εγκαι νισον εν τοις εγκαιτοις

μη

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σα και

το πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη

Aποδος μοι την αγαλλι ασιν του σωτη

ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανους οδους σα και ασε

βεις επι σε επιστρεψισι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ α την
δι και ο συ νην σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

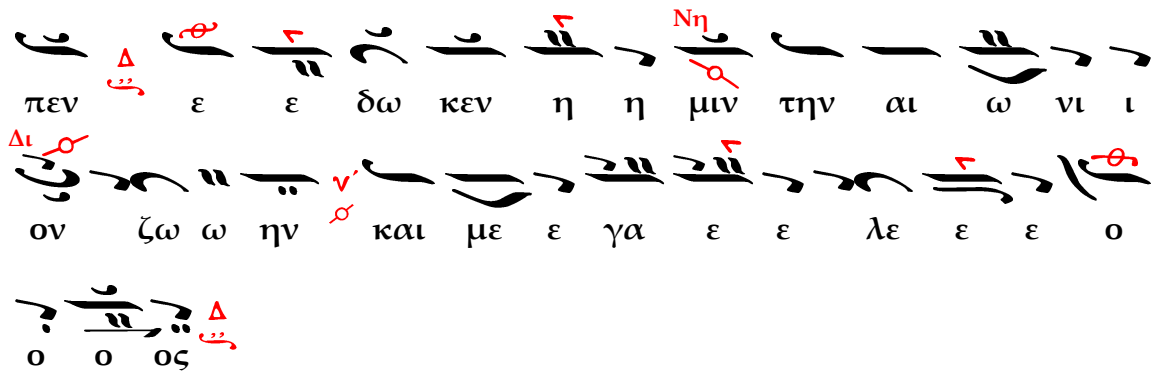
Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι, ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖται τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πανευκλεεῖς μαθητὰς ὑμνῶ τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγει τε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ

τῶν φώτων Πατρός, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀναλάμφαντα, δικαιοσύνης ἥλιον, ἔνδοξοι θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος, ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπείραντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Δόξα.

Ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον· καὶ τοῦ Λόγου Μαθητὴν, καὶ τῶν ἱαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ πίστεως ἐδραΐωμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀρρήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἀγνή· ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὁδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότη, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς πάλαι δεδεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε, διὰ πίστεως.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπτήρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως, τὸ φῶς πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε, μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Εἰς πᾶσαν ἐξελέλυθε καθὼς ψάλλει, Δαυὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες, τῆς ματαιότητος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὐρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδου τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε· καὶ ὥφθη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, γνωριζόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον,

τοὺς πεποιοῦσας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἔνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου. (α' αἰ.)

Στίχ. Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σιλουανός,
Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνείστων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βιότου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Εἰς τὸν Σίλαν καὶ Σιλουανόν.

Τοὺς κήρυκας σου Σιλουανὸν καὶ Σίλαν,
Σῶτερ, θανόντας πῶς ἀκηρύκτους λίπω;

Εἰς τὸν Ἐπαινετόν.

Σὲ ἀγαπητὸν Παῦλος ἱστορεῖ μέγας,
Καλῶν ἀπαρχὴν τῆς Ἀχαΐας ὅλης.

Εἰς τὸν Κρήσκεντα καὶ Ἀνδρόνικον.

Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος οἱ μῦσται Λόγου
Βλέπουσι νῦν πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Οἱ, καὶ κηρύξαντες ἐν Χαλκηδόνι (ὀρθότερον Καρχηδόνι) καὶ Ἰταλία καὶ εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ἀριδῆλως τὸν λόγον τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ κατασπεύραντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθέων διδάξαντες καὶ βαπτίσαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ παρέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰουλίττης τῆς ἐκ

Καισαρείας. (δ' αϊ.)

Στίχ. Ὡς ἀχλυῶδες καὶ τὸ πῦρ τῆς καμίνου,
Πρὸς τὴν καλὴν λάμπουσαν ἦν Ἰουλίτταν.

Αὕτη ὥρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἦν καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἐγκωμίους ἐτίμησε. Τοίνυν, δίκης αὐτῇ συνεστώσης πρὸς τινα πλεονεκτικὸν ἄνδρα καὶ βίαιον, ὅς, τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμών, καὶ ἀγροὺς καὶ κώμας καὶ βοσκήματα καὶ οἰκέτας καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευὴν πρὸς ἑαυτὸν μετέστησε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συκοφάνταις καὶ ψευδομάρτυσι καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόντων ἐπερειδόμενος. Ἐπειδὴ οὖν ἡ ἀδικουμένη αὕτη γυνὴ ἤρξατο ἀναδιδάσκειν τὴν τυραννίδα τοῦ ἄρπαγος, πάραυτα αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς χριστιανήν, καὶ ὡς οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσιν τοῖς τῶν βασιλέων θεοῖς. Ἡ δέ, πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα· Ἐρρέτω, εἶπεν, ὁ βίος καὶ ἡ τούτου δόξα· ἐγὼ γὰρ τὸν ἀπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἀρνήσομαι. Τότε ὁ ἄδικος κριτῆς πυρὶ ταύτην παρέδωκεν. Ἡ δὲ κάμιнос, περισχοῦσα τῆς Ἁγίας τὸ σῶμα, ἀκέραιον διεσώσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Παύλου ἐπισκόπου τοῦ ἐξ Ἀτταλείας καὶ Ἰωάννου πρεσβυτέρου, ἐνθέως ἀσκησαμένων ἐν Ἐδέσση τῆς Μεσοποταμίας, Σινᾶ καὶ Νισίβει. (ε' αϊ.)

Στίχ. Πλάνητα βίον διελθὼν ᾧδε, Παῦλε,
Σὺν Ἰωάννῃ συμψύχω ἡσυχάζεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Στεφάνου-Βλαδισλάβου, βασιλέως τῶν Σέρβων. (†1243)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Τσότνε Νταντιάνι, τοῦ ἐν Γεωργία ὁμολογητοῦ. (†1260)

Στίχ. Φιλαδελφίας ὦν οἶκος σεπτὸς Τσότνε,
Δι' ἀδελφοὺς τίθησι ψυχὴν τιμίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις (1484) τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ τοῦ Σολοφκί. (†1479)

Στίχ. Ἐνθα ἡσκήθης, Γερμανέ, ὑπὲρ φύσιν,
Σὸν θεῖον σκῆνος ἀναπαύεται ἤδη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀγγελίνης, δεσποίνης Σερβίας, κτιτορίσσης τῆς μονῆς Κρούσεντολ, μητρὸς δὲ Μαξίμου μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας καὶ εἶτα Βελιγραδίου. (†1501)

Στίχ. Ἡ Ἀγγελίνα ἀγάλλεται συνοῦσα,
Θεῖοις Ἀγγέλοις, ὦν βίον ἐμιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Βατοπαιδινοῦ, ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐν Κρήτῃ ἀγχόνῃ τελειωθέντος. (†1822)

Στίχ. Ζώνης συνοδὸς τῆς παναχράντου Κόρης,
Μάρτυς Διονύσιε, ἀπηγχονίσθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Ἀνατολίου β', γέροντος τῆς Ὀπτινα ἐν Ῥωσίᾳ, εἰρκτῇ τελειωθέντος. (†1922)

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου.

ὠδὴ ἀ΄

Ἦχος **λ-το, Βου ς**

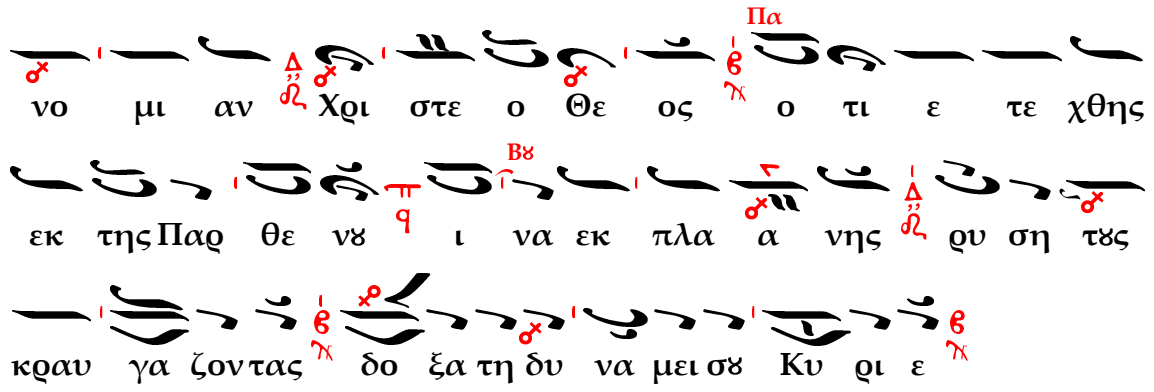
Χ^{Β8} ο ροι οἱ Ἰσ ρα ηλ α νικ μοις πο σι ^ε πο ντον
ε ρυ θρο ον και υ γρον βυ θον δι ι ε λα σα
ντες ^{Πα} α να βα τας τρι στα τας ^{Β8} δυ σμε νεις ο ρω ω
ντες ^Δ εν αυ τω υ πο βρυ χι ι ς ^ε εν α γαλ λι α
σει ε με ελ πον ^{Β8} α α σω μεν τω Θε ω ημων ο τι δε
δο ξασαι ^ε

ὠδὴ γ΄

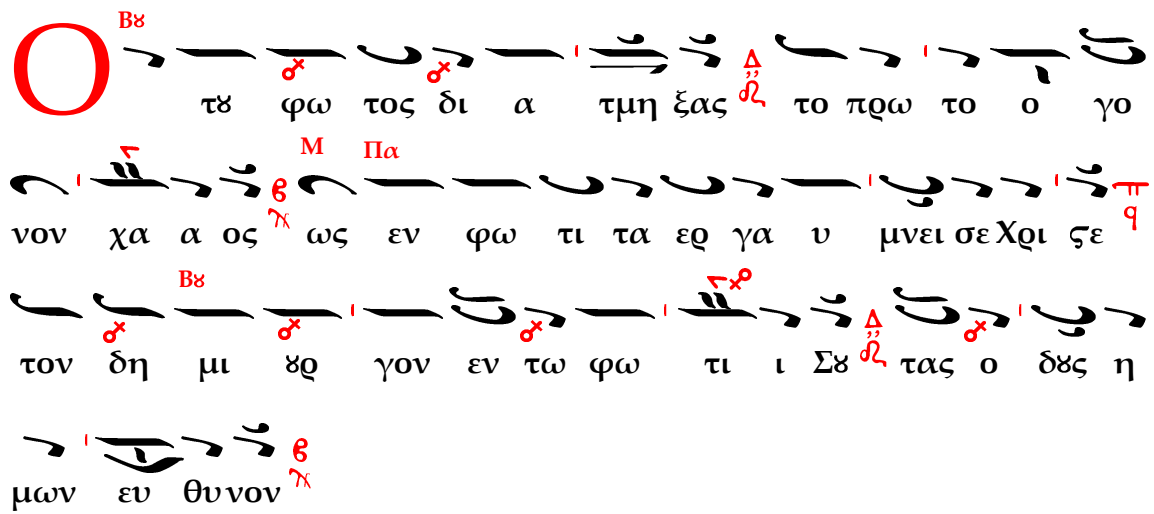
Τ^{Β8} ο ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε ^{Πα} και οι α
σθε ν8 ντες πε ρι ε ζω σα ντο δυ να μιν ^ε δι
α τ8 το ε σε ρε ω θη ^Δ εν Κυ ρι ω η καρ δια
μ8 ^ε

ὠδὴ δ΄

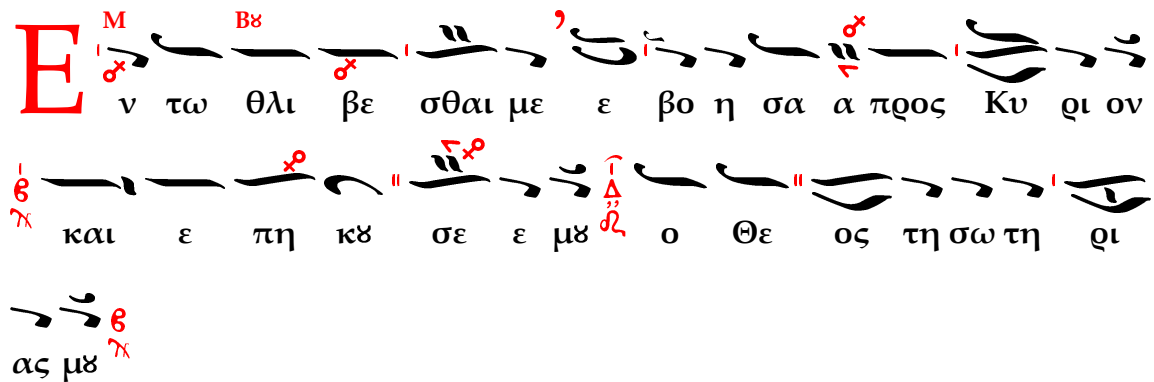
Ε^{Πα} ι σα κη κο ο α ^Μ την εν ^{Β8} δο ξον σ8 οι κο

 νο μι αν Χρι στε ο Θε ος ο τι ε τε χθης
 εκ της Παρ θε νη ι να εκ πλα α νης ρυ ση τας
 κρ αυ γα ζον τας δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε

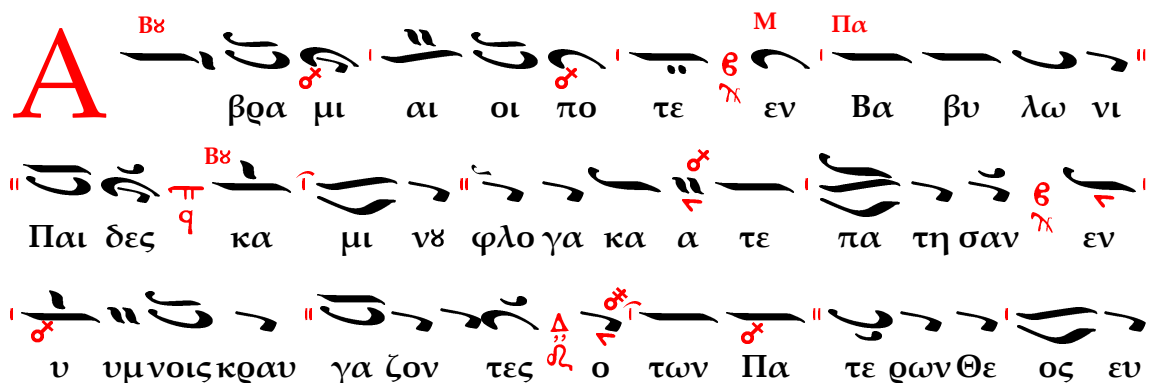
ὠδὴ ε΄

Ο τς φω τος δι α τμη ξας το πρω το ο γο
 νον χα α ος ως εν φω τι τα ερ γα υ μνει σε Χρι σε
 τον δη μι ρρ γον εν τω φω τι ι Σ τας ο δος η
 μων ευ θυνον

ὠδὴ ς΄

Ε ν τω θλι βε σθαι με ε βο η σα α προς Κυ ρι ον
 και ε πη κς σε ε μς ο Θε ος τη σω τη ρι
 ας μς

ὠδὴ ζ΄

Α βρα μι αι οι πο τε εν Βα βυ λω νι
 Παι δες κα μι νη φλο γα κα α τε πα τη σαν εν
 υ υμνοις κρ αυ γα ζον τες ο των Πα τε ρων Θε ος ευ

λο γη το ος ει

ὠδὴ γ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ἰ εν Βα βυ λω νι Παι δες τω θει ω πυρ πο
λθ ς με νοι ζη η λω τυ ραν νθ και φλο γο ος
α πει λην αν δρει ως κα α τε πα τη σαν και
με σον πυ ρος εμ βλη θε εν τες δρο σι ζο ο με ε
νοι ε ψα λλον ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ
ρι ς τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ν

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μα τον Κυ ρι ον και
η γα λ λι α σε το πνευ μα ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μα

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 χ σ $\beta\delta$
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δσ λησαυ τσ ι δσ γαρ α πο τσ νυν μα κα
ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 χ σ $\beta\delta$
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τσ και το
ε λε ος αυ τσ εις γε νε αν και γε νε αν
τοις φο βσ με νοι σαυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁴ ^χ ^{Β8} **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ8

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν8ς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁵ ^χ ^{Β8} **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ ψω

σε τα πει ν8 ς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω

ων και πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε ν8 ς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

6 **Χ** Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τσ μνη
σθη ναι ε λε υς κα θως ε λα λη σε προς τς
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι
αυ τσ ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

ὠδὴ θ'

Ο το ο κος σς αφθο ρος ε δει ει χθη
Θε ο ος εκ λα γο νων σς προ η ηλ θε σαρ κο φο ρος
ως ω φθη ε πι γης και τοις αν θρω ω ποις συν α
νε στρα α φη Σε Θε ο το κε δι ο παν τες με γα
λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η'.

Ἦχος Δι-Θ

Δ υ ο Α γγε ε λης βλε ε ψα σα εν δοθεν

τδ ς μνημει ει ς Μα ρι α ε ε ξε πλη ητ

τε το και Χρι στον α α γνο ς ς σα ως κη πδ ρον

ε ε πη ρω ω τα Κυ ρι ε πδ ς το σω ω μα

τδ Ι η σδ ς μδ τε ε θεικας κλη σει δε τδ ς

τον γνδ ς σα ει ναι αυ το ο ον τον Σω τη ρα

η κδ σε μη η μδ α α πτδ προς τον Πα τε ρα

α α πει μι ει πε τοις α α δελφοι οις μη

Θεοτοκίον.

Τ ρι α δος Κο ο ρη τε ε το κας α πορ ρη
τω ωστον ε ε να δι πλν τη φυ υ σει πε ε λον
τα και δι πλν ε ε νεργει ει α και ε να τη υ
υ πο στα α σει τσ τον ρν ε εκ δυ σω ω πει
α ει υ πε ερ των πι ι στεισε προσκυ υ νδν τω
ων εκ πα α σης ε πι βσ λη η ης τσ ε χθρσ
λυ τρω σασθαι ο ο τι πα αν τες προς σε νυν κα α τα
φε ευ γομεν Δε σοι να Θε ε ο το ο κε

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ
ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
οις υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω
Θε ε ω

A ^{Νη} ^{Γα}
ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε ^{Νη} ^{Γα} ²²
λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πα ^{Γα} ²²
σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι προ πει
^{Γα} ²²
υ μνος τω ω Θε ε ω

^Χ ^{Γα} ^{Νη} ^Δ ²²
Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον δο
^{Γα} ^Χ ²²
ξα αυ τη ε σται πα σιτοις ο σι ι οισ αυ τξ

A ^{Νη} ^{Γα}
νε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σασθα να του τα δε
^{Νη} ^Μ ²²
σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
^{Νη} ^Μ ²²
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

^Χ ^{Γα} ^{Νη} ^Δ ²²
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ τξ
²² ^{Γα}
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως
²²
αυ τξ

A ^{Νη} ^{Γα}
να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ
νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον
^{Γα} ²²
μο νο να να μα αρ τη τον

^Χ ^{Γα}
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σται αις αυ

Νη Γα Χ
τῶν αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλω

συ ὑψήσαυ τῶν

Χριστοῦ τῆς ἀναστάσις προσκυνοῦντες οὐ πάντο

μεθαυτοὺς γὰρ ἡμᾶς ἐσώσεν ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡ

μῶν Ἄγαθὸς Κύριος Ἰησοῦς ὁ δεῖξαστήν

ἀναστάσις

Ἄνετε αὐτὸν ἐν ἡχώ σαλπῆγγος αἰνετε

αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα

Τιὰν τὰ πόδιω σωμέντω Κύριον περὶ

παντῶν ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν διημάς Θε

ὸς ἐν ἀνθρώποις διὰ τὴν κατὰ φθῆραν

σανφύουσιν ὁ λόγος σαρκὸς ἐγενέτο καὶ ἐσκήνω

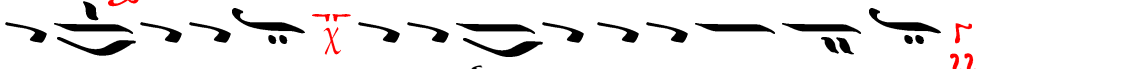
σεν ἐν ἡμῖν πρὸς τοὺς ἀχαριστοὺς ὁ εὐεργε

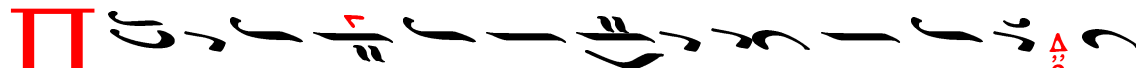

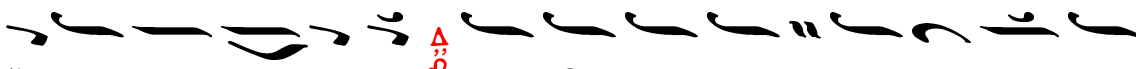

τῆς πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτῆς πρὸς τοὺς

ἐν σκοτεινότητι ἐν ὁμηλῆς τῆς δι

καὶ ὁ συῦψης ἐπιτόνταυρον ὁ ἀπα

 Μ Νη
 θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω

 Μ Γ
 η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας

 Δι Γα
 προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα

 Γ
 α σοι

Στίχ. ε'.
 Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

 αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω

Π
 υ λας Α α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε και

 θα να του το κρατος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ

 να μει σου και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι

 ω νος εν σκο ο τει κα θευ δοντας τη θει α και εν δο

 ξω α να στα σει σου ως βα σι λε ευσ του παν τος και

 Θε ος παντο δυ υ να α μοσ

Στίχ. ς'.
 Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

 χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μη πα σα

 πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Δ ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ι ω Δ₂

και ευ φραν θω μεν εν τη α να στα σει αυ του

ο ο τι συ νη γει ρε νε κρους εκ των του Α

δου α λυ των δε σμων Γ₂₂ και ε δω ρη σα το τω κοσ μω ως

Θε ος ζω ην αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε

ος Γ₂₂

Στίχ. ζ. χ **Α** να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μθ Δ₂

υ ψω θη τω η χει ρσ Δ₂ μη ε πι λα θη των πε νη των

σθ εις τε ε λος Γ₂₂

Ε ξασ τρα πτων Αγ γε λος εν τω λι θω ε κα θη το

του ζω ο δο χου μνη μα τος και γυ ναι ξι μυ ρο φο ο

ροις ευ η γ γε λι ι ζε το λε ε γων Γ₂₂ α νε στη ο Κυ ρι

ος κα θως προ ει ει πεν υ μιν α πα γ γει λα τε τοις μα

θη ταις αυ του ο τι προ α γει υ μα ας εις την Γα λι

λαι αι αν Γ₂₂ τω δε κο σμω πα ρε χει ζω ην αι ω

νι ον και τω με γα ε ε λε ε ος Γ₂₂

Στίχ. η. χ

Εξομολογήσομαι σοι Κυριεν
οληκαρδια μου διηγήσομαι παντα α
τα θανασι α ασ

Τιαπεδοκιμασατε τον λιιθοντον ακρο
γωνιαιον ωπαρα ανομοι Ιουδαιαι οι
ου ουτος εστιν ο λιιθος ον εθετο ο Θεο
ος εν Σιων ο εκπετρας πηγα ασας εν ε
ρημω του υδωρ και ημιν αναβλυ ζων εκ
της πλευρας αυτου αθανασι αν ουτος εστιν
ο λιθος ο εξ ο ορους παρθενικου απο τμη
θεις ανευθεληματος ανδρος ο υιος του ανθρω
ωπου ο ερχομενος επι των νεφελων του ου
ρανου προς τον παλαιον των ημερων καθως ειπε
Δα νι ηλ και αι ω νιος αυτου η βασι λει ει α

Ἑωθινόν Η΄.

Ἦχος πλὴν Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α τι

Τ^{Νη} α της Μα ρι ι ας δα α κρυ υ υ υ υ υ α

ου μα την χει ει ει εν ται αι θε ερ μως ι

δου ου ου γαρ κα τη η ξι ω ω ται και δι δα σκοντων

α αγ γε ε ε λων και της ο ψε ε ωσ της σης ω ω ω

ω Ι η η σου αλλ ε τι προ σγει α φρο ο νει οι α

γυ νη η η α α σθε ε ε νης δι ο ο ο και

α πο ο ο πε ε ε εμ πε ε ε ε ται μη προσψα

αν σαι αι σοι οι οι Χρι ι ι στε αλλ ο ο μως

κη η ρυξ πε ε μπε ε ε ται τοις σοι οις μα θη η

ταις οις ευ αγ γε ε ε ε λι α α ε φη η σε

την προς τον πα τρω ω ω ω ο ον κλη η η ρον

α νο ο δον α πα γ γε ε ε ελ λου ου ου ου σα μεθ

ης α ξι ι ω ω ω σον και αι αι αι αι
 η η η η και αι η η μα ας της εμ φα α α
 νει ει ει ει α α α ας Σου Δε ε ε σπο τα Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δοξα σοι τῷ δειξάντι τὸ φῶς ἐν ὑψίστοις
θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἐν ἀνθρώποις ἐδο-
κίμα

Υμνοῦμέν σε ἐλογυμέν σε προσκυνου-
μέν σε δοξολογοῦμέν σε εὐχαριστοῦμέν σοι δι-
α τὴν μεγαλήν σου δόξαν

Κυριε Βασιλεὺς ἐπουράνιε θεε
ἐπατέρα πάντο κράτορ Κυριε Ὑι ἐμονογενε-
ς ἱησοῦ χριστέ ἐκαὶ Ἁγιὸν Πνεῦμα

Κυριε ὁ θεὸς ὁ ὅσος ὁ ἀμνος τοῦ θεοῦ ὁ ὕι-
ὁσος τοῦ πατρὸς ὁ ἀειῶν τὴν ἀμαρτιαν τοῦ
κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς ὁ ἀειῶν τὰς ἀμαρ-
τιᾶς σου κόσμου

Προσδεξαι τὴν δεήσιν ἡμῶν ὁ καθεμένος

εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας ²²

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην ²²

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ⁹ και

αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω

να ²² και εις τον αι ω να του αι ω ω νος ²²

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας ²²

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων ²² και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην ²²

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ²²

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ²² (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δ_δ ε γω ει πα Κυ ρι ε

ε λε η σον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρ

το ον σοι ^Γ_ζ

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με ^Π_ρ

του ποι ειν το θε λη μα α σου ^Δ_δ ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου ^Γ_ζ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ_δ εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως ^Γ_ζ

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε ^Γ_ζ

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ_ζ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ_δ και α γι ω Πνευ μα

τι ^Γ_ζ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Γ_ζ

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν. $\Gamma \chi$

A γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α

γι ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε

λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α ας

Ἦχος $\overline{\alpha\psi}$ Γα φ

A να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα

δι αρ ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σας το κα τα α κρι

μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων

τῶ εχ θῶ ς ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον

τοις Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι

το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ

χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Πεντάφωνος.

Ἦχος $\overline{\alpha\psi}$ Ζω

Δ Πα ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ

ψι ι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν

αν θρωποις ευδοκισια

Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνουμεν σε

δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δια την

μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ που ρα νιε θε

εεε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονο

γενης Ιησου Χριστε και Αγιον Πνεευ

μα

Κυριε ο θεος ο Αμνος του θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιι

αν του κοοσμου ελεησον ημας ο αι

αιρωντας αμαρτιιασ του κοοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος

εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η

μας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος

α μη ην

Καθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μα α

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας

α μη ην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας και

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου (τρεις)

Κ^{Πα} υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον
σοι

Κ^{Πα} υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον
με του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει
ει ο θε ο ο ος μου

Ο^{Πα} τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σου ο ψο ο με θα φω ως

Π^{Πα} α ρα τεινον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι ι σε

Α^{Πα} α γι ος ο θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ^{Δι} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ^{Πα} αι νυ ν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μην

A ^{Πα} ^{Ζω}
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν.

A ^{Πα}
γι ι ι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ
γι ι ος Ι σχυ υ υ ρος ^Δ ^Δ Α α γι ος Α
α α θα α να α α τος ^{Πα} ^Δ ε λε ε ε η η η
^M ^{Ζω}
σο ο ον η η μα α α α α ας

A
να στας εκ τς μνη μα τος και τα δε σμα δι αρ
ρη ξας τς α α δς ^Δ ε λυ σας το κα τα κρι μα τς θα
να τς Κυ ρι ε ^π παντας εκ των πα γι ι δων τς εχ
θρς ρυ σα μενος ^Ζ εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
λοις σς ^Δ ε ξα πε στει λας αυ τς ε πι το κη
ρυ γ μα ^π και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε εσ χες τη
οι κς με ε νη ^Δ μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε ε ^Ζ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ^λ ^π ^δ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_ζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος ^Δ_δ Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαις τῆς Θεοτοκου Σωτηρῶ
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι

α

Στίχ. 8. Βασιλεύσει Κύριος εις τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημασ
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψάλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κ^{Νη} α τε λυ σασ τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των ^{Νη} μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυ
 τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}
 το τέλος.

το με γα ε λε ο ο ο ος
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προσκυνησωμεν και προσπεσωω
 μεν Χριστω ω ω ω ω σωσον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα-φ

Κατελυσας τωσταν ρω ω σου τον θα να τον η
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ᾠδὴ Γα ϕ

Ε^{Γα} πι τ^ϕ ο ο ρ^{Νη}ς με τε μορ φω ω ω θ^Δης
 και ως ε χω ρ^ϕον οι Μαθη ται σα την δο ξαν σα Χρι στε
 ο Θε ος ε θε α σαν το^{Γα} ι να ο ταν σε ι δω
 σι σταυ ρ^{Νη} με νον^{Πα} το μεν πα θος νο η σω σιν ε κ^Δ
 σι ον^{Νη} τω δε κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ
 χεις α λη θως^Δ τ^ϕ Πα τρος το α παυ γασμα α α^{Γα}
 * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ᾠδὴ Δι θ

Α α γι^ϕ ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι^ϕ ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι^ϕ ι ος α θα α να τος^ϕ ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας^Δ Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος^Δ
 α α γι^ϕ ι ος α θα α να τος^ϕ ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ
υ ϖ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μης

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α λε α θα να α α το ο ο
Δι
ος

E ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η
η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον
η η η μα α α α α α α α α ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος αὐτῆς Ζω

A^{Zω} μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ
υ ρο ος Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε
λε ε η η σο ον η η μα ας

τὸ τρίτον

A^{Zω} γι ος ο Θε ε ος Α α γι ος ι
σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α α θα να α το ος
ε ε ε λε ε η η σον η η μα ας

Δ^{Zω} ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω ω
Πνε ευ μα α τι ι

K^{Zω} αι νυν και α α ει και εις τῆς αι ω ω ω νας

των αι ω ω ωνων α α μην

A^{Zω} γι ος α α θα α να α α α το

ος ε ε ε λε ε η σο ον η η μα ας

Δύναμις. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ᾠδῆς Ζω

N^{Zω} ε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A^{Zω} α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ι ι ι Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι οχυ

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ραν Γα φ

Κ υ ρ ι ο ς ι σ χ υ υ ν τ ω λ α ω ω α υ τ ε δ ω ω

σει Κυ ρ ι ο ς ε υ λ ο γ η η σ ει τον λα ο ν α υ τ ε ε ν

ει ρ η η ν η

Ε νε γ κα τε τ ω Κυ ρ ι ω υ ι ο ι Θε ου ε

νε γ κα τε τ ω Κυ ρ ι ω υ ι ο υ ς κ ρ ι ω ν ε νε γ κα

τε τ ω Κυ ρ ι ω δο ο ξ αν και τι μ η ν

Κ υ ρ ι ο ς ι σ χ υ υ ν τ ω λ α ω ω α υ τ ε δ ω ω

σει Κυ ρ ι ο ς ε υ λ ο γ η η σ ει τον λα ο ν α υ τ ε ε ν

ει ρ η η ν η

Ε νε γ κα τε τ ω Κυ ρ ι ω δο ξ αν ο νο μα τι

α υ του προσκυ ν η σα τε τ ω Κυ ρ ι ω εν α υ λ η

α γ ι ι α Α υ του

Κ υ ρ ι ο ς ι σ χ υ υ ν τ ω λ α ω ω α υ τ ε δ ω ω

σει Κυ ρ ι ο ς ε υ λ ο γ η η σ ει τον λα ο ν α υ τ ε ε ν

ει ρη η η νη η η η

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἧτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μή τις εἶπη ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς 144).

Ἦχος αὐτὸς Ζω σ

Α λλη λσ σ σ ι ι α Α λλη η
λσ σ σ σ ι ι ι ι α Α ηα α α α
λληη η λσ σ σ ι ι ι ι α
Α γα θον το ε ξο μο λο γεισ θαιτω Κυ ρι ω
και ψαλλειν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι
στε
Α λλη λσ σ σ ι ι α Α λλη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾶ ᾶ ᾶ ᾶ
A ᾶ α α α

λληη η λϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾶ

Χ Του α να γγε λειν το πρω ἰ το ε λε ος οϝ και

την α λη θει αν οϝ κα τα νυ υ υ υ κτα ᾶ

A λλη λϝ ϝ ϝ ἰ ἰ α ᾶ ᾶ λλη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾶ ᾶ ᾶ ᾶ

λληη η λϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α α α α ᾶ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἡ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου (ιδ' 14-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Ἦχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ρω Ζω

ι τα α α α ρα α α α α α α α α
 α χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ρου ου ου
 βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι
 μ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ε ι κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ο ο ε ι κο νι ι ι ι ι ι ζο ο ο ν
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω ω ω
 ο ο ο ο χο ο ποι οι οι οι οι οι οι

οι οι οιζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι

α α α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α α

α α α α α α α α α γι ο ον υ υ υ υ

μνον προ σα α α α α δο ο ον τε ες πα α α α

σα αν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι βι ο τι κη η η η η η η η η ην α πο

θω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α

α α α με ε ε με ε ρι ι ι μνα αν

Ως τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε

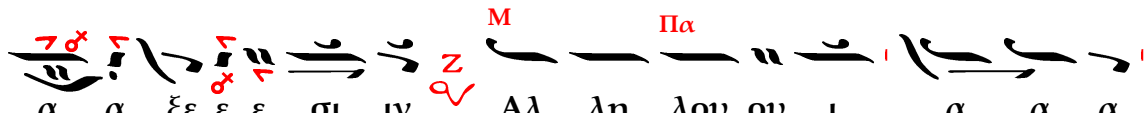
ε α α α α α α α α α των ο ολων υ

πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

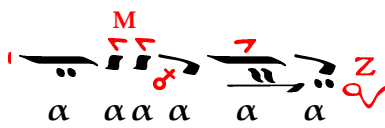
Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αι αι α ο ρα α α α α α τω ω ως δο

ρυ φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο ο ο ο ον τα

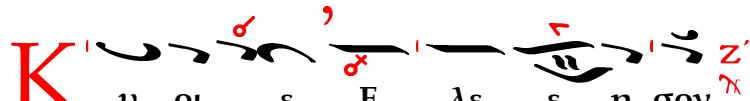

 α α ξε ε ε σι ιν ^M Αλ ^{Πα} λη λου ου ι α α α

 α αα α α α

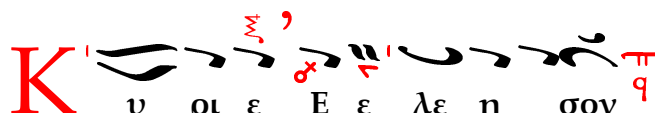
Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος Ζω

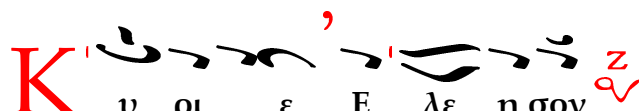
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

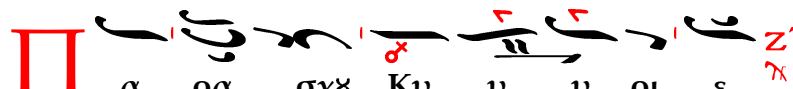

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

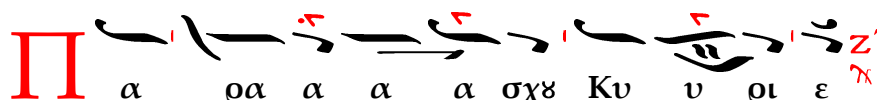

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα σχα Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α α σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ υ ρι ι ε

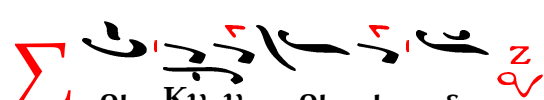
Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ι ε

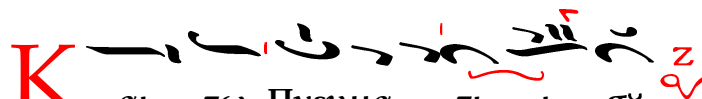
Π α ρα α α σχα Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σθ

A γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι
 ι σχυ υ υ υς μδ Κυ ρι ος ζε ε ρε ω ω
 μα α α α μδ δ δ δ και κα τα φυ υ
 γη η μδ δ δ και αι ρυ υ υ υ υ υ ζη ης
 μδ δ δ δ δ

Ἔτερον σύντομον ,

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς
 μδ Κυ ρι ος ζε ρε ω μα α α μδ και κα τα
 φυ υ γη η μδ δ και αι ρυ υ ζη ης μδ δ
 δ δ δ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
 Πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ο δ σι ο ον
 και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ

Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν
 αι νε ε σε ε ως
Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ
Ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον
Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο
 ο ο ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
 βα ωθ πλη η ρησ ο ς ρα νο ος και η γη τη ης
 δο ξης σ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

 ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

 εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν να α

 α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ς οι οι οι οι

 οισ

A α α α α α μη η η η η ην

A μη η η η η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μ ν ς ς μ εν σε ε Ευ λο

γ ς ς μ εν σοι ευ χα ρι ς ς μ εν Κυ ρι ε

και δε ο με θα α σ ς ο Θε ε ο

ος η η μ ω ω ω ω ν

(κθ' Νοεμ. , α' 4 ζ' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω

A ξι ον ε ς ι ν ω ως α α α λη η

θω ω ω ω ως μα κα ρι ζει εν σε ε τη ην Θε

ε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον την α ει

μα κα ρι ι ς ο ο ον και Πα να α μω ω ω μη

η το ο ον και Μη τε ε ρα α τδ ς Θε ε
 ς ς ς η η η η η μω ω ω ω ων
 την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρδ ς
 βι ι ι ι ιμ και αι εν δο ξο ο τε ε ε
 ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων
 Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ιμ
 την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κδ
 ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ' Νοεμ. , α' 945' , Ι.Α.)

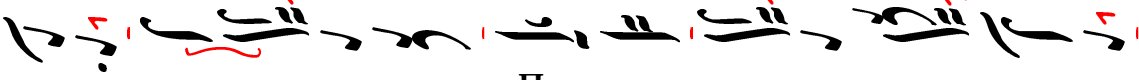
Ἄξιον ἐστίν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ζω

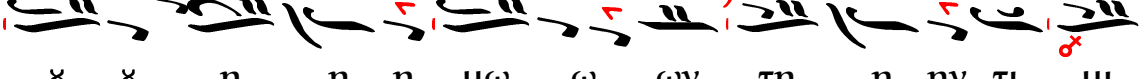
A ξι ον ε ςιν ως α α λη η η θω

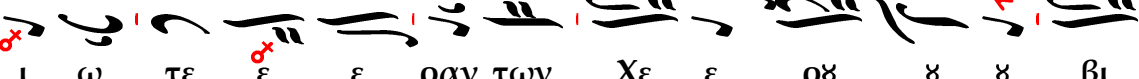

 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την

 Θε ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α

 ρι στο ο ο ν και Πα να μω ω μη η η

 το ο ο ν και αι αι μη τε ε ε ρα τδ Θε

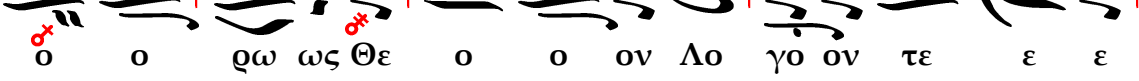

 ς ς η η η μω ω ω ν τη η η ν τι μι

 ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρσ ς ς βι

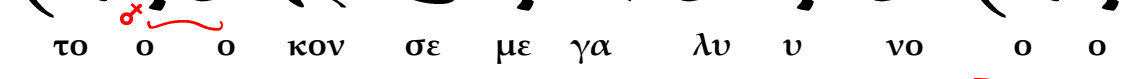

 ι ι μ και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε

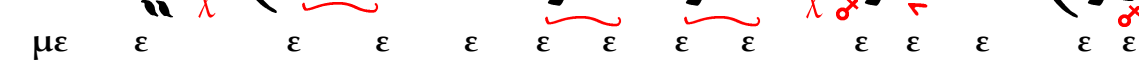

 ρα αν α συ γ κρι ι ι τω σ των Σε ε ρα

 α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι α φθο

 ο ο ρω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν τε ε ε

 κς ς ς ς σαν την ο ο ν τω σ Θε ε ε ο

 το ο ο ο κον σε με γα λυ υ νο ο ο

 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε εν

(ιη' Νοεμ. ,βα' - ιγ' Ιαν. ,ββ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος αὐτὸς Ζω

A ξι ι ο ν ε ε ς ι ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω
ω ω ω ς μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
ειν σε ε ε ε τη η η ν θε ο ο το ο ο κο
ον τη η ν α α ει μα α κα α α α ρι ι ι
στο ο ο ν και αι πα να α μω ω ω ω μη η η
η το ο ο ο ο ν και αι μη η τε ε ε ε ρα
α α α τ ς ς ς θε ε ε ς ς ς ς ς
η μω ω ν τη η ν τι ι μι ω ω τε ε ε ε
ρα α αν τω ω ω ν χε ρ ς βι ι ι ι ι
μι και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α
συ υ γ κ ρι ι ι ι τω ω ω ω ς τω ω ω ω ν
σε ρα φι μι την α α δι α α φ θ ο ο ρ ω ς
θε ο ο ν λο ο ο ο γο ο ο ο ν τε ε ε
ε κ ς ς ς σαν την ο ο ο ο ν τω ω ω ω ς
θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ο ν σε ε

 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ

 υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐ Αὐγ. ,βθ´ , ἐξηγήθη ζ´ Δεκ. ,βιγ´ . ΙΑ.

Θεοδώρου Φωκαέως

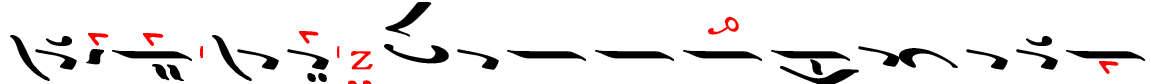
Ἦχος ρϣ´ Ζω^ω

 Α ξι ον ε στι ιν ω ω ως α λη η η

 θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε την Θε ο

 το ο ο κο ον την α ει μα κα α ρι ι στο ον

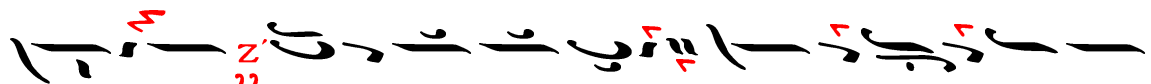
 και αι πα να μω ω μη η η το ο ον και μη τε

 ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μων

 την τι μι ω τε ε ραν των Χε ε ε ρου ου

 βι ι μι και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα αν α συγ

 κρι ι ι τω ως τω ω ω ω ν Σε ε ρα α φι μι

 τη ην α α δι α α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε

 ον Λο ο ο γο ο ο ον τε ε κου ου ου σα α αν την

 ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε ε με ε γα λυ

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος